

Stadsnieuws.

**DE HILLEGERSBERGSCHER TOL
OPGEHEVEN.**

In naam van Oranje, doe open de poort!
Het was gistermiddag, tussen 12 en 2, op den Straatweg nabij den voormaligen tol, een drukte, zoodat daar maar weinig aanschouwd zal zijn. Niet alleen alle Hillegersbergenaren, maar ook zeer veel Rotterdammers kwamen er samen om getuigen te zijn van de officiële toelafheffing.

Op beide trottoirs was het een enorm gedrang. Van passeeren was geen sprake meer. Soms hoorde men een gesmoorden kreet:

— Laat effe dat kinderwagentje passeeren!
— Blijf maar rustig staan!

Werkelijk, het oponthoud voor den tol, toen deze nog in gebruik was, is nimmer ernstiger geweest dan gisteren. Tolgaarder Cossee liep bedrijvig heen en weer. De politie insgelijks. En een aantal tramconducteurs hielden toezicht op het tramverkeer, dat slechts met moeite onderhouden werd. Telkens schoof er een tram langs, die weer een nieuwe menigte nieuwsgierigen uit de stad aanvoerde.

Het tolhuisje was versierd met palmen. Voor 't laatste stuurde men nog eens naar het tarievenbord.... „Voor elken muizeel of ezel, gespannen voor een vierwielig rijtuig 2 1/2 cent“.... „Voor een diligencie of postwagen voor meer dan zes maar niet méér dan negen personen 6 cent“.

Burgemeester Van Kempen, met zijn ambtsketen om, en de burgemeestersche, stonden voor het tolhuisje te wachten op de dingen, die komen zouden. Spoedig waren zij opgemerkt door een tiental persfotografen en filmoperateurs. Het publiek werd een eindje weggedruwd en er ontstond een open plek, waar de burgemeester den tolgaarder de hand moest drukken. Maar de burgemeester wilde niet voor den maalgehouden worden.

Al riep de Hègse operateur nu:
— Burgemeester, geeft manoeer een hand!

De heer Van Kempen vond het niet nodig en daarom gebeurde het niet.
— He wat zèn die lui hier bli! vond de Hègenaar.

En opeens kwam er een ruitje in fier galop den Straatweg af. Hij overhandigde den heer Cossee een lang, rood lint en deze spande het tusschen het tolhuisje en den tolpaal in.

Plotseling, daar ging het gemompel door de menigte. „Daar komt de stoet“! Venstors gingen los. Menschen kroepen door goten. Balcons waarden in een oogwenk afgestampeld. Jongens kroepen in lanen en op hooge tuinhokken. Van tramverkeer was nu geen sprake meer. Er werd gedrongen, 't leek een ogenblik hopeloos, maar de politie regelde de zaak rustig.

Een heer met hoogen hoed, de heer M. J. Jansen, voorzitter van het tolvredwingscomité, wrong zich door de menschen heen.

— Waar is de tribune, waar is de tribune? Ik moet spreken!

Tolgaarder Cossee riep:

— Die staat achter, krijg 'm maar!

Er werd een reusachtig ruw-houten kist door de menigte getrokken. Gejuich ging op:

— De doodkist voor den tol!

Nu naderde de stoet, voorafgegaan door middel- en kleine herauten met bazunen en klaroenen. De muziekvereniging „Juliana“, op een vrachtauto geladen, blies „In naam van Oranje, doe open de poort“. Iedereen zong mee. Maar de heer Jansen, op zijn landelijke tribune, zwaaiete met den hoogen hoed ten teeken dat de muziek moest zwijgen.

Tewijl de eerste regendroppen vielen uit den grauwen winterhemel, ving de heer Jansen zijn speech aan.

— Edelachtbare heer burgemeester, het is mij een eer op deze plaats te mogen spreken ter gelegenheid van de opheffing van den tol. We zullen een oud stadsrecht, dat sedert 1731 heeft bestaan

binnen enkele oogenblikken zien verdwijnen. Gaarne hadden we dit stadsrecht eerder uitgebannen, maar tot nu toe was dit onmogelijk. Twee jaar geleden heeft de Raad dezer gemeente besloten den tol op te heffen. En zoo brengen we nu deze instelling jubelend en laatsten groot“.

Machtig gejuich. De muziek begon weer lustig....

— Halt, halt! zwaaiete de heer Jansen met zijn hoed. Hij ging voort:

„De burgemeester kan trotsch zijn op zijn gemeente, want het verwijderen van den tol op dezen drukken weg getuigt van ruime omvattingen. Voor de comm. is het een groot genoegen geweest om de regeling van deze gebeurtenis op zich te nemen. Van alle zijden ondervond de commissie medewerking. Zij ontving o.a. bijdragen van fabrikanten, die in deze gemeente hun bedrijf uitoefenen. Met gulden letters zal deze dag boekoek worden in de annalen van Hillegersberg“.

— Mag ik u nu uitnodigen, mijnheer de burgemeester, om door het doorknippen van het lint den weg voorgoed vrij te geven?

Nieuw gejuich. Weer zwaaiete met den hoed.

De heer Van Kempen sprak toen:

— Het is een eigenaardige situatie, waar in we ons bevinden. Een groote verkeersweg is n.l. afgesloten met een lint en de burgemeester gaat daarmee accoord. Dit is een oogenblik van groote plechtigheid. Er gaat een tol verdwijnen, die maar dan twee eeuwen bestaan heeft. Vroeger zag het er hier heel anders uit. We hadden hier toen een landelijke weg met weinig huizen en bezaaid met boomen. Veel van die landelijke verdween mettertijd, behalve de tol. Die bleef, ofschoon hij niet meer paste in het moderne verkeer, maar, van wien de tol vóór 1813 was, is niet bekend. Maar van 1813—1865 behoorde hij tot het Rijk. In 1865 heeft Hillegersberg den tol van het Rijk overgenomen. De weg werd toen door het Rijk onderhouden en Hillegersberg wil de de tolgeden verminderen. Inderdaad heeft deze gemeente haar belofte gestand gedaan en de tarieven onlaag gebracht. Tien jaar geleden bracht de tol per jaar f 6000 op. Vijf jaren terug was dit al f 10.000. En het laatste jaar bedroeg de opbrengst bijna f 80.000. Dit laat den enorm men voortuitgang van het verkeer zien. Het spreekt vanzelf dat de gemeente door de opheffing van den tol schade zal ondervinden. In dit opzicht is het dus met weemoed, dat we den tol zien verdwijnen, maar aan den anderen kant moet het voldoening geven te bedenken dat het steeds toenemend verkeer de verdwijning eischt. Er is den laatste tijd nogal wat obstructie gevoeld.

We hebben zelfs revolutionaire bewegingen gekend om tot de afschaffing van de tolln te komen. Dit is af te keuren. Daarom is het idee der commissie zoo aardig geweest, om de afschaffing van den Hillegersbergse tol met enige feestelijkheid gepaard te doen gaan. We kunnen tevens deze demonstratie beschouwen als een betooging voor de opheffing van andere tolln in ons land! Onze Gemeenteraad is niet conservatief! En ik wil met den Raad alles doen om de gemeente Hillegersberg vooruit te brengen“.

Toen nam de burgemeester zijn sigaren schaarje ter hand en knipte het lint door. Oorverdovend geschreeuw ging op. Alle auto-ciaxons vingen aan, een ontzettend concert te geven. Vuurpijlen vlogen in de lucht. Er werd gezongen en gesprongen. Een dol feest werd het.

De heer Jansen bedankte den burgemeester en beloofde hem een huldeblijk namens het gemeentebestuur. Mevrouw Van Kempen kreeg een bloemenhulde.

De stoet van 157 auto's ging langzaam voorbij het tolhuisje. De eerste auto werd door een jongedame bestuurd. Mevrouw Van Kempen gaf de charmante chauffeuse een bouquet met een lint in de Bergsche kleuren. In de eidelooze rij auto's werden ook dieren meegevoerd: varkens, schapen, koelen en zelfs een ezeltje; en er was ook een miniatuur-verhuiswagen tje bij....

En nu later waren menschen van de R.E.T. al bezig den lichtbak met de woorden: „Halt tol!“ te verwijderen, omdat al gemeen gevreesd werd, dat de jeugd dit anders zou doen.

Onderscheiding.

De heer J. C. Veder, voorzitter van onze Kamer van Koophandel, is door den president van de Fransche republiek benoemd tot officier in het Legioen van Eer.

„De“ gebeurtenis te Hillegersberg.

Den burgemeester van Hillegersberg, den heer F. H. van Kempen, ziet men hier op Nieuwjaarsdag een gewichtig werk doen. Hij knipt het lintje door, ten teeken dat de tol is opgeheven. Zijn echtgenoot slaat het simpele schouwspel glimlachend gade. De gewezen tolgaarder, de heer Cossee (rechts van den burgervader) is zich van den ernst van het oogenblik volkomen bewust doch lacht, omdat iedereen lacht. Een is er, die een zwerm van vreemde toont, n.l. de heer J. van Balle

rooy Jr., gemeente-secretaris, dien men geheel links op de foto ziet, met zijn rug tegen de seringen, welke de heer Jansen aan mevrouw Van Kempen presenteerde als „rozen zonder doornen“. Eenige Hillegersbergse notabelen met hoogen hoed en begrafenisdas begonnen breed te lachen, toen het lint in twee stukken werd zegg. En in de verte stak een der herauten den arm omhoog, waarop luide het „In naam van Oranje“ weerklonk.

Nieuwjaarsreceptie ten Stadhuize.

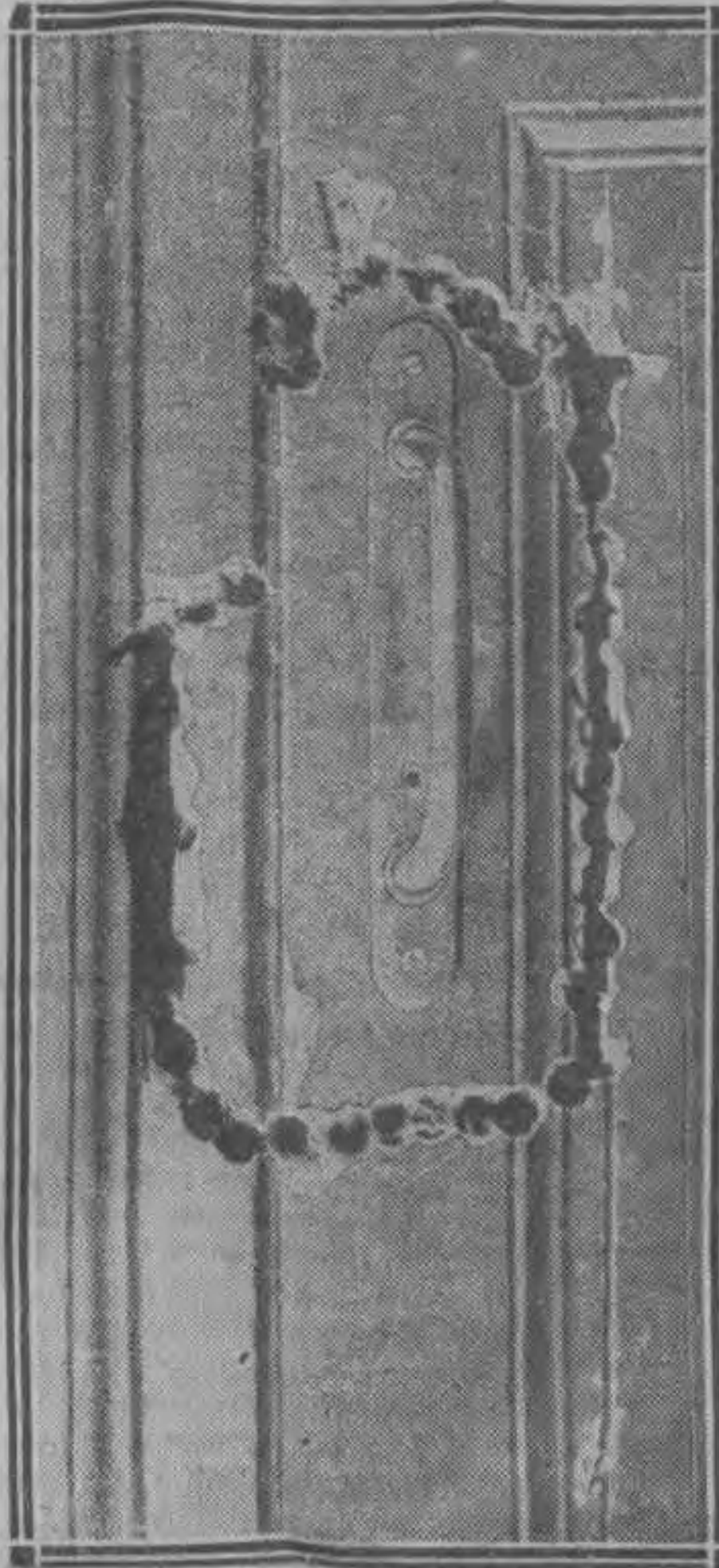
Ook op dezen Nieuwjaarsdag hebben in de Burgerzaal van het Stadhuis de Buzze meester en mevrouw Drooglever Fortwyn ontvangen.

De regeling was thans anders, genoegerlijker en intiemer dan in het vorige jaar, toen in de vestibule de rijen werden gevormd en men in optocht langs den hoogen magistraat en zijn gade heentrok. Nu stond de zaal dadelijk open, men bewoog er zich „onder ons“, onderhield met elkaar het opgewekt Nieuwjaarsdiscours en maakte van de gelegenheid gebruik om zijn complimenten van den dag bij den Buzze meester aan te bieden, waarna men wederom goede kennissen kon opzoeken. Borden brachten versieringen rond.

Zeer velen zijn op deze receptie verschenen, alle wethouders, vele leden van den Gemeenteraad, het Bureau van de Kamer van Koophandel, directeurs van bedrijven en andere hoofdbanbanen, leiders van allerlei ondernemingen op handels en scheepvaartgebied in onze stad, veelal vergezeld van hun dames, den geheelen middag door reden buiten de auto's aan en bijna onafgebroken duurde het komen en gaan, duurde ook de opgewekte onderlinge conversatie in de fraaie feestzaal.

Als alle goede wenschen, die ook in het huis der gemeente gisteren werden uitgesproken, in vervulling mogen gaan, zal Rotterdam in 1930 in luister groeien en bloeien.

VEEL WERK OM NIETS.

In den Oudejaarsnacht hebben inbrekers de huiselijke haard verlaten om het nieuwe jaar met een „kraak“ in te zetten. De R.K. kerk aan den Houttuin was het gebouwd, dat hun aandacht had getrokken. De buitendeur leverde geen moeijheden op maar op één der zware binnendeuren, werd de meegebrachte houtboor eens tergede geprobeerd. Niet minder dan 36 gaten waren noodig om het slot uit het 12 duimsdikke hout te krijgen.

En na alle moeite zette het nieuwe jaar voor hen bijzonder slecht in; zij hebben niets van hun gading kunnen vinden.

Men ziet hierboven de oudejaarsdijle waaraan geen moeiten en gevaar zijn gepaard.

ZWAAR WEER IN DE GOLF VAN BISCAYE.

Moelijke sleepers van de sleepboot „Poolzee“.

Op Tweeden Kerstdag verliet de sleepboot „Poolzee“ van L. Smit en Co's Internationale Sleepdienst de haven van Saint Nazaire met het voor Nakskov bestemde Poolische zeilschip „Pomorze“ op sleep touw.

Reeds dadelijk na het vertrek kreeg de sleepboot met bijzonder zwaar weer te kampen. Hooge zeeën wierpen zich op de kleine sleepboot en het oude voor sleepboot stemde zeilschip, dat tenslotte Zondag los sloeg en naar de Fransche kust dreef. Ondanks het slechte weer heeft de „Poolzee“ verscheiden malen weer verbinding met het zeilschip gekregen, maar steeds braken de trossen.

Daar het schip gevaarlijk naar de rotsen ten Zuiden van Penmarc'h dreef, hebben de Hollandsche runners, die zich aan boord bevonden, het vaartuig voor anker gegooid. De zeeegang nam echter nog steeds toe en het schip bevond zich in ernstige moeilijkheden. Daar de ankers niet hielden, dreef het langzaam naar de rotsen. Verscheiden malen trachtten de reddingboten van de kust hulp te verleenen maar het was onmogelijk uit te varen. In den nacht van Maandag op Dinsdag heeft de bemanning geregeld noodsein gegeven, maar zelfs Dinsdagmorgen was het nog onmogelijk hulp te verleenen.

De sleepboot zelf had het intusschen zeer zwaar te verantwoorden. Door een stortzee sloeg het standaard-kompas ga deeltelijk weg en geraakte het stuurgereel in het ongereede.

Op Oudejaarsdag maakte de reddingsboot van Guilvineo echter gebruik van het tijdelijk luwen van den storm om uit te varen naar het zeilschip. Men wist de geheele bemanning aan boord van de reddingboot te krijgen en veilig te Guilvineo te landen. De geraden zijn allen van de Nederlandsche nationaliteit.

Daar de weersomstandigheden nog steeds ongunstig zijn, is niet met zekerheid te zeggen of men de „Pomorze“, welke thans tusschen de rotsen voor anker ligt, in veiligheid kan brengen. Dinsdagmiddag werd de sleepboot „Witte Zee“ op 20 mijl ten Zuiden van Start Point gepoorterd op weg naar Penmarc'h om de „Poolzee“ te assisteren.

METHYALCOHOLVERGIFTIGING.

Drie doodden, vier ernstige zieken.

Zeven Noorsche studenten, die zich voor het maken van een studie reis ingescheept hadden op het Noorsche s.s. „Zets“, dat Dinsdag te Rotterdam is binnengekomen, hebben een buitengewoon ongelukkig reis gehad. Zij werden onderweg ziek om der zeeziekteverschijnselen, zoodat men daar niet teveel notitie van nam, ook al omdat het weer zeer slecht was. Toen zij hier aankwamen, was een van hen overleden, twee anderen moesten in ernstigen toestand worden opgenomen, terwijl de toestand van de vier overigen na enkele uren zoo verergerde, dat ook zij in het Ziekenhuis Bergweg moesten worden opgenomen. Gisteren zijn opnieuw twee van hen overleden.

Het door de politie voorloopig ingestelde onderzoek heeft uitgewezen, dat men hier niet met zeeziekte te doen had; men veronderstelt, dat de jongelui gesmokkelden sterken drank aan boord hebben gehad, waar in vermoedelijk methyhalcohol heeft gezeten. Vandaag zou daarnaar door den Noorschen consul alhier een onderzoek worden ingesteld. De Nederlandsche justitie kan dit onderzoek niet zelfstandig instellen, daar de vergiftiging heeft plaats gehad aan boord van een Noorsch schip in volle zee, dus op Noorsch gebied.

De namen der drie overledenen zijn C. Hertzberg, D. P. Sundé en S. G. Gutonnen. De vier nog in het Ziekenhuis aan den Bergweg verpleegd wordende studenten heeten C. Barendsen, H. Paulsen, E. Nordfonde en A. Olsen.

Op de Willemsbrug is Dinsdag avond kwart voor negen de 47-jarige in cassierder H. J. Timmermans, wonende Nicolaas Zassstraat, nadat hij door het sloop van zijn rijwieltje was gevallen, aangere door een vrachtwagen, bestuurd door S.S. van de Gedempte Slaak, Timmermans is met inwendige kneuzingen in het Ziekenhuis aan den Coolsingel opgenomen.

Zwijnen jacht. Op den Heemraadsingel is een rijwieltje ontvreemd ten nadeele van den radiomonte M. J. S., uit de Adrien Milderstraat.

Tewijl hij in het politiebureau aan de Witte de Witstraat vertoefde, is ten nadeele van den 15-jarigen C. H. P. A. wonende Poortstraat, een oud rijwieltje gestolen.

Bij het openleggen van ruim 1 aan boord van het aan de Lloydkade liggende s.s. „Patria“ is hedenmorgen de 58 jarige havenarbeider M. de Rooy, wonende Aegidiusstraat, in het 5 meter diepe ruim gevallen. Met kneuzingen in de rechter heup is hij in het Ziekenhuis aan den Coolsingel opgenomen.

Electriciteit-aflevering.

In het vierde kwartaal van 1929 (October, November en December) werden door de electriciteitsfabrieken alhier afgegeven pl.m. 59.895.000 kilowatturen of ongeveer 16,5% meer dan in het overeenkomstige kwartaal van 1928.

In totaal werden in 1929 afgegeven pl.m. 194.273.000 kilowatturen, zijnde ongeveer 13,3% meer dan in 1928.

De maximum-belasting over 1929 bedroeg 39.900 kilowatts.

Telefoontoestellen op meerpalen.

Een proef in de Maas haven in uitzicht.

De telefoon is één der belangrijkste communicatiemiddelen van dezen tijd geworden, onmisbaar voor den modernen mensch. Is het wonder, dat in het hart van onze havens zich reeds lang de behoefte heeft doen gevoelen aan gemakkelijker gebruik van de telefoon voor schippers en zeelieden? Schepen, die op stroom liggen, zijn ver af van de dichtstbijzijnde telefoonverbinding en hoe dikwijls toch kan „een telefoontje“ op die van contact met de buitwereld verstoken schepen van urgent belang zijn!

Zoo laat het zich verklaren, dat wel al 10 jaar geleden voor het eerst die kwestie een punt van nadere overweging is geworden.

Het plaatsen van telefoontoestellen op meerpalen in de havens, is van de zijde van belanghebbenden met warmte bepleit.

De zaak is thans in een stadium gekomen van mogelijke vervulling der wenschen.

De directie van de Gemeentetelefoon heeft die vervulling afhankelijk gesteld van de meer of mindere medewerking uit kringen van den handel. Wanneer de handel voldoende wijl bijdragen in de kosten, wordt het plan uitvoerbaar geacht. Alsdan zal, naar wij vernemen, een proef in de Maas haven worden genomen. Er worden besprekingen gevoerd, die echter nog van een zeer voorloopig karakter zijn. Vóór het tot de proefnemingen kan komen, moeten er nog veel moeilijkheden worden overwonnen.

INGEZONDEN MEDEDELINGEN.

Melange van rijpe tabakken

ECHTE FRIESCHE HEEREN-BAAI
20-50 ct. per ons
(ook in 100 gram, 25 gram en 5 gram)

Vraagt Har Winkelier te pakje D.E.

SEDELT 1930

10547 44

Diefstalchroniek. Uit de garage van J. K. aan de Schiedamsche Vest, is een bedrag van f 15,80 ontvreemd.

Ten nadeele van den boterhandelaar E. de B., uit Vlaardingen, zijn uit een in de Koepelstraat staande auto, een vaatje met 10 K.G. boter, 2 Geldersche worsten, een tongworst en vijf pond Geldersche worst ontvreemd.

Uit een in de Isaäk Hubertstraat staande driewielige transportfiets is ten nadeele van J. W. O., uit de Entrepotstraat, drie pond boterkoek gestolen.

Inbraakjes met muziek. Met behulp van een valschen sleutel is ingebroken in de woning van A. J. M., aan de te Wandeloordstraat; 17 gram fonoplaten worden vermist.

Op dezelfde wijze zijn uit de woning van J. F. aan den Nieuwe Crooswijkseweg vier radiolampen, een huidspreker en een bedrag van f 50 gestolen.

Een Nieuwjaarskraakia. Tijdens afwezigheid der bewoners is er gisteravond ingebroken bij den 25-jarigen vischwinkelier J. J. aan de Keizerstraat. Vermist worden een bedrag van f 197, een gouden horloge met dito ketting en 12 zilveren lepeltjes.

Bij het aanboord gaan van het in de Rijnhaven liggende sleepschip „Fen del“ is gisteravond de 50-jarige schipper G. Gebhard misgestapt en te water geraakt. Door het toetsteken van een haak kon hij worden gered; een verwonding boven het linker oog, welke bij de redding had bekomen, werd aan boord door een verpleger van den Geneeskundige Dienst verbonden.

Hij wilde toch Oudejaarsvieren. De 33-jarige Chinese stoker You Bo van het in de IJselhaven liggende s.s. „Trier“ is, aangezien hem verboden was aan wal te gaan, Dinsdagmocht overboord gesprongen en vervolgens naar de oeverzijde van de haven gezwoomen, waar hij langs een waterleier op den wal krom. Hij zakte evenwel spoedig in elkander; per auto van den Geneeskundige Dienst is hij daarop naar het Ziekenhuis aan den Coolsingel vervoerd. Bij aankomst aldaar bleek hij reeds te zijn overleden.

Boottrein N.V. Stoomvaart Maatschappij „Nederland“.

Het aangeschap der N.V. Stoomvaart Mij. „Nederland“, de firma Kuypers, Van Dam en Smeer alhier, meldt, dat de boot trein van het s.s. „Johan de Witt“, het welk 3 Januari a.s. te Genua wordt verwacht, Zaterdagmorgen, 4 Januari, te 9 u. 52 aan het Maasstation alhier, zal aankomen. Aankomst te 's-Gravenhage (S.S. Station) 9 u. 45.

Kalenders. De Nederlandsche Spoorwegen geven een weekkalender uit, die op het titelblad, in kleurendruk, de heffing over de Rijnshaven vertoont waar juist een zeeschip onderdoort stroomt. Verder geeft ieder week-blaadje een klickje op het zoo breed-vertakte spoorwegnet.

Een practischen kloeken memorandum dagkalender geeft de firma P. H. Verneulen en Co. in Portable-telemachines even als in nog iets grooter formaat de assurantiefirma, De Waal Rincker en Co.

De N.V. „Handelscompagnie“ geeft op het schild van haar maandkalender een beeld van het overladingswerk op stroom.

Niet ongemerkt voorbijgegaan.

De officiële opheffing van den Hillegersbergse tol is niet, wat men onopgemerkt voorbijgegaan. Deze foto toont, hoe druk het gistermiddag tusschen 12 en 2 op den Straatweg was; het plaveisel was

niet meer te zien. Het „Halt-toi“ hing toen nog dreigend boven de straat. Spoedig zou ook dit lichtbakje verdwijnen. Daarna, stond niets het verkeer meer in den weg!